

[Statsministeren]

ver kan kun løses ordentligt ved et samarbejde, som omfatter regeringspartierne og – hvis jeg må bruge udtrykket – midterpartierne og Socialdemokratiet. Det er det, som ligger foran os.

Hr. Svend Auken understregede i sin tale Socialdemokratiets samarbejdsvilje. Det har jeg noteret mig, og jeg er sikker på, at det er helt oprigtigt ment, og det vil jeg derfor gerne kvittere for.

Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet gerne ville have været i regering, men det er min opfattelse, andre kan vurdere det anderledes, at en socialdemokratisk regering nu eller senere, hvis man tænkte sig det i den forestående 4 års periode, ville få det vanskeligere end den nuværende regering som den, der skal forestå samarbejdet og spille ud.

Så vil jeg også gerne sige i dag, at jeg har med stor tilfredshed noteret mig mange partiers melding om, at nu skal vi se at få klaret den finanslov. Vi har en midlertidig finanslov, og jo, det fungerer jo alt sammen, men det er ikke ordentligt. Vi skal have en finanslov og så hurtigt som overhovedet muligt. Det er jeg godt tilfreds med, og det vil regeringen gerne bidrage til.

Men så må jeg føje til, at det jo ikke er godt nok, at vi bare i den nærmeste fremtid får vedtaget en finanslov. Det er også vores – og det vil sige regeringens og Folketingets – ansvar at gennemføre en økonomisk politik, som muliggør fortsat lavinflation. Det er her, skatteomlægningsproblemet kommer ind i billedet.

Jeg mener fortsat, at lavere marginalsatser er vigtigt for os at realisere. Jeg mener fortsat, at lavere afgifter er et tema, der må arbejdes med. Det kan vi ikke klare fuldt tilfredsstillende på én gang, men vi kan over en årrække. Vi begyndte jo faktisk for så vidt angår afgifterne i fjor. Dér sænkede vi en række afgifter, og jeg tror, det er en stærkt medvirkende grund til, at grænsehandelen er faldet betragteligt, vistnok med 40 pct. Det er den vej, vi skal.

Vi var jo også alle meget optaget af marginalskatteproblemet i efterårsmånederne. Socialdemokratiet var det, og det anerkender jeg, Socialdemokratiet fremsatte den 15. november 1990 sit forslag til folketingsbeslutning, og det var jo her, man skrev:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag, der sikrer reallønnen for lav- og mellemindkomstgrupperne og med særlig vægt på lettelse for børnefamilier.«

Hvis jeg må citere fortsat fra beslutningsforslag nr. B 28, så siger man i motiveringen:

»Forud for de kommende overenskomstforhandlinger sikres reallønnen gennem skattelettelser og nedsatte takster og kontingenter, samtidig med at konkurrenceevnen forbedres.«

Det er jo en filosofi, regeringspartierne gerne tilslutter sig også i dag. Og da Socialdemokratiet så sent som 15. november sagde med sit forslag, at 6 pct.-skatten afskaffes fra 1991 for alle indkomster under 200.000, så følte vi som ny regering efter valget, at hvis vi satsede på det samme meget beherskede mål, så kunne vi da umuligt ramme ved siden af et flertal her i Folketinget.

Nå, så kom valgkampen, og da gik vi jo hver især ud for at samle tilslutning til vore synspunkter. Og siden Socialdemokratiet har lagt sine forslag frem i Folketinget den 15. november 1990, var det jo også helt ærligt og tilladeligt, synes jeg, at Socialdemokratiet f.eks. havde annoncer i valgkampen, hvor det med hr. Svend Aukens underskrift hed: »Vi vil give skattelettelser til indtægter under 300.000 kr., og vi vil sikre reallønnen mod udhuling gennem lavere institutionstakster og a-kassekontingent og sikring mod stigende boligudgifter.«

Nu vil jeg sige – ja, man ved selvfølgelig ikke, altså sådan set er jeg ikke sikker på, at det var på grund af disse annoncer, Socialdemokratiet vandt mandattilvæksten, man kan aldrig vide – at det var et signal, som jeg synes var på sin plads under valgkampen, og jeg mener, at Socialdemokratiet er nødt til at anerkende vores gode vilje, som vi udtrykte på dette punkt ved at tage udgangspunkt i Socialdemokratiets eget forslag fra november.

Og så ved vi, at det med finansieringen lægger Socialdemokratiet enormt megen vægt på – det forstår jeg godt, det bøjer jeg mig for, det må vi så forhandle. Jeg fristes næsten til den betragtning, om jeg måske skulle anbefale andre end mig selv nu og da at gøre brug af princippet om genbrugstaler. Det er jo godt, når der er sammenhæng imellem det, man sagde i fjor, og det, man så siger i år. Jeg mener oprigtigt talt, at der ligger nogle forventninger, som vi må prøve at opfylde i form af, at vi samler et flertal for nogle fornuftige skatteomlægninger, som også kan være et godt oplæg til de afsluttende overenskomstforhandlinger, som kan blive svære nok. Jeg skal vende tilbage til det om et øjeblik. Nu vender jeg mig til hr. Gert Petersens tale.